

der forekommer mig at kunne være saa simpel og naturlig som vel muligt. Der er dernæst en anden Betragtning, som forekommer mig at være en ligefrem Selvfølge, men som, for at blive iværksat, maa finde sit Udtryk i Loven, den nemlig at, naar ingen Embeds- eller Bestillingsmand herefter, saalænge han er i Statens Tjeneste, kan erholde anden Titel og Rang end den, hans Embede eller Bestilling medfører, saa er det en ligefrem logisk Consequens deraf, at, naar Embedet og Bestillingen bortfalder, saa bortfalder ogsaa den dertil knyttede Titel og Rang, med andre Ord: der indtræder den samme Ordning, som gælder for Ministrene, der have den til deres høie Stilling svarende høie Titel og Rang, saalænge de ere i deres Stilling, men som, naar de fratræde denne Stilling, træde tilbage i de Forhold, hvori de vare før. Saaledes synes jeg ogsaa, at det nødvendigtvis maa være her, ikke med Hensyn til Titelrangen — thi det er noget Personligt og Uafhængigt af Embedet og kan altsaa meget godt overleve Embedet — men med Embedstitlen og Embedsrangen, der ikke have nogen anden Grund end selve Embedet, og som derfor ifølge den gamle Regel: cessante causa cessat consequentia, maa bortfalde af sig selv, og uden at der i den Henseende skeer nogen særegen Foranstaltning, i det Dieblik, den Vedkommende fratræder Embedet. Jeg finder dette saameget naturligere, som denne Titel og Rang jo aabenbart i det Dieblik aldeles vilde skifte Natur. At den, der er Amtmand, kaldes Amtmand og har Amtmands Rang, saalænge han er Amtmand, er i sin Orden; men naar han ikke længere er det, saa at blive kaldet Amtmand, er for det Første en meget stor Usandhed, og dernæst er det virkelig modbydeligt for den, der i alle sine Livsforhold ønsker at have al den Sandhed, han kan naae, og endelig er Titlen høit op at være Embedstitel og er bleven en Titeltitel og Titelrang, der paahviler den Vedkommende som en Straf for den Brøde, tidligere at have været Amtmand. Jeg troer altsaa, at der kræves en lille Tilsetning, som jeg ikke troer vil finde Modsigelse, nemlig at Embedstitel og Embedsrang bortfalde, naar

Embedet bortfalder. Vil saa Hans Majestæt Kongen give Vedkommende en personlig Titel, og ønsker denne at modtage Titelen, saa er det noget Andet, men ved en blot Slutningshastighed kan ikke den tidligere Embedsrang gaae over til at være en blot personlig Titel og personlig Rang. — Endelig er der Noget, jeg troer heller ikke vil finde Modsigelse hos den høitæredede Minister, idetmindste ikke i Realiteten, fordi det i Grunden burde være en Selvfølge, men som det dog ogsaa turde være hensigtsmæssigt at faae afgjort i selve Loven, fordi der som bekendt tidligere har fundet en modsat Praxis Sted. Det er nemlig dette, at den særlige Titel og dertil knyttede Rang, som en Embedsmand maatte have udenfor Embedsmedfør eller fremtidigt maatte faae, nemlig ved at blive Medlem af en Hofcharge, ikke skal have Indflydelse paa Embedsforhold, hverken i samme Bestyrelsesgrene opad eller nedad, eller i de Tilfælde, hvor der finder en Sammentræden Sted imellem Embedsmænd, hørende til forskjellige Bestyrelsesgrene, og jeg vil ogsaa gjerne tilføie: heller ikke i Embedsproget og i den egentlige officielle Tale, saa at altsaa, naar en Byfoged er Justitsraad, skal han af Ministeren og alle dem, der overhovedet have at gjøre med Byfogden, kaldes Byfoged og ikke Justitsraad. Naar en Byfoged er Kammerherre, skal han, skjøndt han kan komme til at rangere over sin Amtmand, dog i det hierarchiske Forhold, i Embedsforholdet være denne underordnet. Naar der f. Ex. nedsettes blandede Commissioner til Afgjørelse af visse Sager, er den personlige Rang og Titel, som Vedkommende maatte have, en aldeles uvedkommende Sag, hvorimod andre Hensyn maae være de bestemmende. I Commissioner kunne jo saaledes Medlemmerne tage Sæde og meddele deres Underkrifter i den Orden, hvori de ere nævnte i Commissionen, medens man i andre Tilfælde kan gaae efter den alfabetiske Orden, eller hvad man vil; men her var der dog maaskee Plads for en særlig kongelig Anordning, der medtog alle de Tilfælde, som hos os enten ere aldeles ubestemte eller kun hvile paa en vis Praxis, og sammenfattede dem i et